

[Kaj Hansen]

omfang til forsyning af det danske marked et godt stykke ind i det næste århundrede, og sandsynligheden taler for, at væsentlig større yderligere mængder vil være til rådighed. Eneretsbevillingen til A. P. Møller og foræringen af store dele af denne til de multinationale oliemonopoler virker helt grotesk i denne situation. Den sidste aftale af 9. marts 1979 mellem DUC og DONG betyder en foræring af 53,5 mia kr. til nogle selskaber, der aldrig burde have haft indflydelse på Danmarks energiresourcer. DUCs interesser i energireserverne er alene den maksimale profit.

Aftalen er uacceptabel, fordi den afskærer regeringen fra at foretage indgreb i hele udviklingen i dette og langt ind i næste århundrede, selv om der nu er et åbenlyst behov herfor. Et så vigtigt område for hele samfundet kan ikke overlades til A. P. Møller og olieselskabernes profitinteresser. For at bryde DUCs monopol er det nødvendigt at nationalisere energireserverne i Nordsøen nu.

Den første sag på dagsordenen var:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om eksportfrihed for elektronikindustrien m. fl. [af Glistrup (FP) og Erlandsson (FP)].

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 11/10 78. Første behandling 9/11 78. Betænkning 29/3 79. Anden behandling 3/4 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Voigt (FP):

I det sidste par dage har vi kunnet læse i dagspressen, at et af venstres tidligere medlemmer af dette ting har foreslået, at værfterne simpelt hen skulle lukke portene. Fremskridtspartiet mener naturligvis ikke, at vores værftsindustri skal lukke.

En vedtagelse af det lovforslag, som vi nu skal stemme om om lidt, vil givet betyde, at værftsindustrien kan komme ud af sin nuværende krise, således at man kunne få lejlighed til at bygge nogle skibe, der kunne sælges til udlandet. Jeg tænker her på marine-

skibe, for det er jo således, at de skibe, som danske værfter bygger til vores hjemlige marine, har en meget høj stjerne ude omkring, f. eks. hos vore NATO-partnere, og de vil gerne købe skibe af os, hvis værfterne kunne få lov til at bygge dem.

Hvis vi vedtager, at § 6 skal udgå af våbenloven, så vil det ganske enkelt betyde, at vi vil komme over det problem, der hedder værftskrise i Danmark, og det vil være til gavn for arbejdspladserne.

Må jeg så sige med hensyn til elektronikindustrien, at man netop inden for dette specielle område har opnået et vældigt ry for know-how i udlandet, og elektronikbranchen har jo sagt, at hvis de kunne få lov til at eksportere nogle flere af deres produkter, f. eks. computere, så ville det betyde ganske mange arbejdspladser her i landet.

Man taler fra mange sider om, at vi har arbejdsløshed, at vi skal have skaffet nogle arbejdspladser. Hvis man vil tænke sig lidt om og virkelig realisere de tanker, så kan man kun gøre det ved at stemme for det lovforslag, som vi nu skal stemme om.

Jeg har bemærket, at der i betænkningen står, at de konservative og centrumdemokraterne vil redegøre for deres stilling til lovforslaget ved anden behandling. Jeg undskylder, hvis jeg har overhørt det, men jeg mener ikke, at repræsentanter for de to partier var til stede ved anden behandling og sagde noget, så det ville selvfølgelig være dejligt at høre, hvad to liberale partiers mening er om dette lovforslag.

Mette Madsen (V):

Det lovforslag, som hr. Voigt opfordrede folketinget til at stemme for, vil i sin konsekvens medføre, at der er frit slag for salg af våben af alle slags til hele verden.

Jeg vil gerne have lov til at vende tilbage til første behandling, hvor jeg vil citere fra Folketingstidende 1978-79, sp. 1947:

»Hr. Niels Helveg Petersen spurgte direkte fra talerstolen hr. Glistrup, om han syntes, det var helt i orden, at vi solgte våben f. eks. til Angola. Her nikkede hr. Glistrup kraftigt. Hr. Glistrup blev spurgt, om han syntes, det var helt i orden, at vi solgte våben til terrorister. Hr. Glistrup nikkede kraftigt. Nu er det jo sådan, at et nik ikke bliver registreret i folketingets forhandlinger, så jeg synes, at vi